

שרי האוצר ומנכ"ל מישרדו למדו באותה הכיתה

ומדוע סירב אביו של חיים הרצוג לעברת את שמו

אברהם תורגמו

שלושת ניצבי המיטנה, מפקדי המרחבים הנמצאים בתחום שיפוטו ניצב תורגמו (משמאל) ישב לצידו שמפקד מרחב הירקון יעקב חביב. מפקד מרחב יפו, אברהם מוספיה (מימין) ישב ליד מפקד מרחב

דן, יגאל לוש, ובאמצע ישה שלומית הרצברג, עוזרתו של דובר מישטרת תל-אביב, שמעיה קירד. תורגמו רואין אחרון ומייד כשסיים את דבריו, עזב חביב את המקום והסביר שהוא יוצא לסירוף. האחרים נשארו לחזות בתצוגות אופנה. אילו ידעו גנבי תל-אביב, היכן נמצאת צמרת מישטרת המחוז, האם היה עולה אחוז העבירות באותו לילה.

חר והכסף לא הגיע, שלחה אשתו של ברציון, שהיא עור רכתידין במיקצועה, מכתב-אזהרה לנהג המתנגש ופתחה אותו במילים: "מרשי, כך ציון שירה", השבוע קיבל שירה מכתב מהנהג, והמחאה לפקודת "מרשי ברציון".

■ "כ חיים הרצוג נש" אל השבוע מדוע אינו משעבר את שמו, הוא נזכר כי מלשה שרת הציע בשעתו לאביו, הרב הראשי אייזיק הלוי הרצוג, לשנות את שמו ל-"הרציון", אך הרב סבר כי זהו שם יומרני מדי. הוא דחה

גם את השם השני שהציע שרת, "הרצוק". ■ הרצאותיו של הפרופסור לפילוסופיה, אסא כשר, הפכו השיעור המבוקש ביותר בקרב תלמידי החוג לפילוסופיה ב-אוניברסיטת תל-אביב, ואף ב-

קרב תלמידי חוגים אחרים, למרות שהן נערכו בשעות בלתי-נוחות, מ-4.00 עד 6.00 בכל יום רביעי. כשר, המעי-ביר קורס לתלמידי שנה א' בשם: מבוא שיטתי לפירו-סופיה, ביקש ששיעוריו יועברו מאולם 144, הגדול שבאולמי בניין גילמן (מדעי-הרוח), ל-אולם פאסטליכט שבבניין מכ-טיקו (החוג לאמנויות), המשמש גם כאולם לכינוסים, משום שסטודנטים, לא רק מילאו את המעברים אלא אף ישבו על אנני-החלונות, בצורה שסיכנה אותם. כשהופיע כשר באולם החדש, ביום הרביעי לפני שבועיים, גם שם המעברים היו מלאים, והיו שהתבדחו שההרצאות יועברו לבסוף ל-מישטרהדשא.

■ כעבור שבוע, ביום ה-רביעי האחרון, שוב הוחזרו הסטודנטים לגילמן 144, משום שבפאסטליכט היה כינוס אחר, אך הפעם לא הופיע כשר, אלא חברו לחוג הד"ר מנחם ברינקר. נושא ההרצאה של המחליף היה: אסתטיקה ופיר-לוסופיה חדשה, אך כנראה שהנושא והמחצה לא עניינו את כל התלמידים והתחילה תנועה לעבר הדלת. ברינקר הודיע שהוא מכריז על הפסקה לחמש דקות, וביקש מכל מי שרוצה לצאת שיצא. חלק מ-הסטודנטים אכן יצא, וכשהישיב ברינקר את הרצאתו היו ב-אולם הגדול מקומות-ישיבה פנויים, לראשונה מאז התחיל כשר להעביר את ההרצאה שלו.

■ עמוסי חוויות שבו מ-מצרים שחקני תיאטרון-חיפה, המשתתפים במחזה פיטפוטים על הנילוס, שלו עלי-די מנכ"ל התיאטרון, נועם סמל ואחר-רים. שחקני המחזה, ששובד על-פי רומן של הסופר המצרי נאגיב מחפוד' עלי-די חלק מיובלפונקט, יצאו לקאהיר כדי לבקר במקומות שבהם מתרחשת העלילה. את מחפוד' הם אומנם לא פגשו, משום שהוא יצא לאלכסנדריה, ל-הלוויית אחיו, אך לעומת זאת הם פגשו את אנשי התיאטרון הלאומי המצרי ואנשי קולנוע, טלוויזיה ועיתונאים שקיבלו אותם בחמימות.

מיסטו בישראל

מישאל בזה

הנדריק הפגן, הוא רק שחקן-תיאטרון. בסרט המהמם מפיטו, הוא טוען שמסיבה זו הוא יכול להיות אפילו מנהל התיאטרון הפרוסי הלאומי, שנועד להאדיר את השילטון הנאצי, מבלי לבדוק מה עושה השילטון אלאה שאינם חלק ממנו. אנשי-תיאטרון ישראלים נשאלו מהו הקו האדום שלהם, ומתי הם סרבו לקחת חלק בפעילות התיאטרונת, אם בכלל, בגלל אירועים פוליטיים חוץ-ישראליים, כמו שילטון פאשיסטי לדוגמה. במישאל בוק של העולם הזה הם השיבו:

- **שימעון פינקל**, שחקן: "לא עוסק בפוליטיקה, אך אם יהיה מצב לא סימפטי לא אמכור את עצמי למישהו שלא ייראה לי סימפטי. לא הייתי עושה מה שעשה השחקן במפיטו."
- **דוד לוי**, בימאי: "הגבול הוא תמיד במצב קיים ולא במצב אפשרי. רק כאשר אדם עומד לפני מצב קיים הוא יכול לקבוע. כל טענה שונה היא חנופה עצמית."
- **יעל פילר**, שחקנית: "החיים הם פולי-טיקה והשחקן מבטא את החיים. כל אחד צריך לעשות מה שנקרא: רגע, חושבים, אומנם לא צריך עדיין לעזוב, אך אנו מתקרבים מאוד ל-מצב שבו א-אפשר יהיה להתעלם ולהיות פסיבי. אולי זו הסיבה שאני די זומן לא רוצה להשתתף בתיאטרון הקיים."
- **שימעון כהן**, שחקן: "לא ראיתי את הסרט, כי אני עובד ערב-ערב - חוץ מימי שיש, שבו אין הקרנה, אולי יחשבו בעלי-הקול-נוע עלינו, השחקנים, ויתנו איזה הצגה מוקדמת לקולנוע?"
- **שמואל רודנסקי**, שחקן: "כשמתחילה פוליטיקה, אני גורא חלש בזה. אני מקדיש כלי-כך הרבה לתיאטרון עד שלא נותר לי זמן אפילו לקרוא עיתון. שחקן הוא קודם-כל בן-אדם, ואדם אינו יכול לוותר, אך אני מקווה שלא נגיע למה שיש בסרט."
- **עודד תאומי**, שחקן: "כבר סירבתי להור-פיע, כשהציעו לי משהו מסויים, משום שהקו ה-פוליטי שלו לא מצא חן בעיני. יש הבדל בין מעורבות פוליטית-מפלגתית ובין דברים שהם בנפשו של אדם. השאלה היא איפה מתחיל ה-מצפון שלך להורות לך. הבעיה אינה בשילטון הנאצי, אלא במקרים פחות קיצוניים וכאן אנשי התיאטרון הם מאוד מעורבים. השילטון הנוכחי לא מדאג אותי, כי הספרות והאמנות מעניינים אותי מעט מאוד. אדרבא, שידאגו יותר."

- **יוסף כרמון**, שחקן: "שאלה לא כל-כך היפותטית. פוליטיקה היא צד של אמן שהוא אינו יכול להתעלם ממנו. אני לא הייתי בוחר בדרכו של השחקן מהסרט. הייתי בורח במידה והיה באפשרותי. לא הייתי מנסה לשנות מבפנים."
- **עדה זק**, שחקנית: "יש לי אמונות משל-שאינו עומדת מאחריהן. מבחינה אנושית רדאי ש-ישנם דברים שלא אעשה. תחת שילטון פאשיסטי לעולם לא הייתי משחקת. הייתי או יושבת בבית, או עושה הסבה מיקצועית."
- **דוד מעיין**, בימאי: "לא יודע מה לענות לך, אך לא אוכל להעמיד פנים שהכל בסדר כשבחוף הורגים אנשים. לא אוכל לנתק את עצמי ממה שקורה ברחוב."
- **יוסף ירין**, שחקן: "בקווי-היסוד של ה-תיאטרון אצלנו נקבע בזמנו שאדם רשאי שלא להופיע במחזה שהוא נגד מצפונו הפוליטי ו-האנושי. אני, באופן אישי, תמיד העמדתי את בעיות המצפון בראש. אני מצפצף על המיקצוע אם זה פוגע במצפוני."
- **עדה פלדל**: "כללית, מצבו של השחקן אינו דומה למצבו של כותב. אנו תלויים בנותני העבודה. לא צברנו כוח, אך אנו חייבים לדעת לשים את הגבול, ולא לעמוד מול הראי ולהרגיש טוב. השקפת-העולם שלי די דומה לזו של רוב האמנים וברור למה אני מתכוונת. אני מתפללת בכל בוקר שיהיה לי כוח לא לעשות את השגיאה. לא אשתתף במחזה שקורא באופן בוטה לדברים שאיני מאמינה בהם, אפילו במחיר עבודתי."
- **מכרם חורי**, שחקן: "שחקן צריך שהיה איכפת לו. אני עושה את מה שמוציאן בעיני, אך אי-אפשר להיות קיצוני ולהיגרר לחד-צדד-יות."
- **שמואל עצמון**, שחקן: "למרות שאני שחקן, אני לא ניתן לקנייה. מה שאינו לרוחי איני עושה. אני לא מאמין שנגיע למישטר פאשיסטי, אך אני מוכן לשאת בכל התוצאות לגבי דיעותי, משום כמו שבזמנו הייתי בין הבדדים בהבטחה שתמכו במלכת האמבטיה, שהוצגה בקאהיר."
- **עופרה ויינברטיין**, שחקנית: "אני מקווה שיהיה לי הכוח לקום ולעזוב, כי תיאטרון חייב להיות בעל חושים מפותחים."
- **נועם סמל**, מנכ"ל תיאטרון-חיפה: "כל עוד שלא תהיה מעורבות פוליטית של גורמים פוליטיים, אמשך לנהל את התיאטרון."

בקבוק מלא רעיונות

AMERICANO APERITIVO

יון אפריוטיק אדום, על בסיס של יון בתוספת מצוי של שורשים וצמחים שונים. מריד, מעורר תיאבון טבעי - Natural אמריקנו. מקורר היטב, עם פלח לימון.

על הקרח אמריקנו מעל קוביות קרח בחוספת 1/2 כפית מיץ לימון עם פלח לימון, לערבב היטב.

Long-Drink חלק אחד של אמריקנו עם 2 חלקים מי טודד מעל קוביות קרח ועם פלח לימון להגיש בכוס גבוהה

אמריקנו אמרטו רום וודקה לימון הרביעיה החדשה של "כרמל" משקה ראשון-אצלכם בבאר

אז כרמל מזרחי

מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב